

T R E Ś Ć Nr. 477 .

ROZDZIAŁ REZERWY ZŁOTA .	str. 1
KONFERENCJA KIEROWNIKÓW BANKÓW BILETOWYCH W SPRAWIE ZŁOTA .	" 2
FRANCUSKA ZAGADKA ZŁOTA .	" 2
KREDYTY AGRARNE DLA PAŃSTW WSCHODNIO-EURO- PEJSKICH .	" 3
SPADEK STÓP PIENIĘŻNYCH W AMERYCE .	" 4
SYTUACJA NA GIELDZIE NOWOJORSKIEJ .	" 4
KURS POŻYCZKI REPARACYJNEJ W LONDYNIE .	" 6
SYSTEM CZEKOWY, A PŁACE ROBOTNICZE W ANGLJI .	" 6
SPRAWOZDANIE PROF. RISTA O SYTUACJI WALUTOWEJ W TURCJI .	" 7
ZANIK WALUTY ROSYJSKIEJ .	" 9
SOWIETY PODWYŻSZĄ OBIEG PIENIĘŻNY .	" 10
NOWY GUBERNATOR BANKU FRANCJI .	" 11
NOWY INVESTMENT TRUST W SZWAJCARCJI .	" 12
ILE WYNOŚI ODPLYW ZŁOTA I DEWIZ Z BANKU RZESZY?	" 13
ORGANIZACJA DEUTSCHE SIEDLUNGSBANK .	" 14

.....

W I A D O M O Ś C I F I N A N S O W E , W A L U T O W E
I K R E D Y T O W E .

R O Z D Z I A Ł R E Z E R W Y Z Ł O T A .

Szwajcarski "DER BUND" z 26-go b.m. podaje, że w świeżo ogłoszonym sprawozdaniu KOMITETU EKONOMICZNEGO LIGI NARODÓW komisja, która zajęła się badaniem rozdziału złota, zapowiada na najbliższe dziesięciolecie znaczny spadek produkcji złota. Według statystyki tego sprawozdania, opartej na urzędowych i półurzędowych obliczeniach, należy oczekiwać, iż roczna produkcja złota wynosząca obecnie 405 milionów dolarów, w 1935 r. spadnie do 381, a w 1940 r. do 314 milionów dolarów. Natomiast według obliczeń KOMITETU EKONOMICZNEGO LIGI NARODÓW popyt na złoto do celów monetarnych zmniejszy się tylko w nieznacznej mierze. Oczekuje się mianowicie, że zapotrzebowanie, wynoszące w r.b. 404 milionów dolarów w 1935 r. spadnie do 398 milionów, a w 1940 r. do 370 milionów dolarów. Ponadto zaś uważa się za prawdopodobne, że o ile nie będą odkryte nowe niespodziewane źródła produkcji, spadek jej po 1940 r. posunie się w przyspieszonym tempie naprzód, ponieważ wówczas znacznie się ujawniać wyczerpanie MIN POŁUDNIOWO-AFRYKANSKICH, dostarczających obecnie przeszło połowę rocznej produkcji złota.

Sprawozdanie KOMITETU EKONOMICZNEGO LIGI NARODÓW zajmuje się szczegółowo obecnym nierównomiernym rozdziałem złota, mającego pokryć zapotrzebowanie monetarne poszczególnych państw, i stwierdza, że w końcu 1928r. zużyto około 1.8 miljarda dolarów, jako rezerwy monetarnej poza normalnym pokryciem 1/3. W 15 państwach koncentruje się przeszło 90% światowego zapasu złota. W tych to 15 państwach nadwyżka pokrycia w 1928 r. wyniosła 2.45 miljarda dolarów, w tym udziały samych STANÓW ZJEDNOCZONYCH: 1.5 miljarda dolarów. FRANCJA i STANY ZJEDNOCZONE ogólną cyfrę swych rezerw złota podwyższyły o blisko 550 milionów dolarów. Ten nierównomierny rozdział nabierze w przyszłości w miarę zmniejszenia

szenia się podaży nowego złota coraz większego i poważniejszego znaczenia. Sprawozdanie wyraża stoli w końcu nadzieję, że specjalne powody, które w ostatnich latach wywołały nienormalny ruch złota, z czasem odpadną, i że rozumna kooperacja umożliwi światowy zapas złota rozdzielić w sposób, odpowiadający potrzebom w szys tkich krajów.

KONFERENCJA KIEROWNIKÓW BANKÓW BILETOWYCH W SPRAWIE ZŁOTA .

Holenderski "DE TELEGRAAF" z 26-go września r.b. donosi z LONDYNU, iż nadeszły tam z AMERYKI wiadomości o mającej się wkrótce w NOWYM JORKU odbyć konferencji kierowników BANKÓW BILETOWYCH ANGLJI, FRANCJI, AMERYKI i NIEMIEC. Bliższych szczegółów narazie brak, pewne jest natomiast, że gubernator BANKU ANGLJI NORMAN wyjeżdża do NOWEGO JORKU. Dużo daje do myślenia fakt, że bawiący tu od dłuższego czasu b. prezes BANKU RZESZY dr. SCHACHT już wyjechał do AMERYKI. Z BERLINA wreszcie nadeszła wiadomość o wyjeździe prezesa BANKU RZESZY dr. LUTHRA do NOWEGO JORKU.

W CITY panuje przekonanie, że głównym przedmiotem obrad tej konferencji nowojorskiej będzie odpowiedni rozdział światowego zapasu złota. Chodzi mianowicie o taki rozdział, któryby krajom, cierpiącym na ciasnotę złota, umożliwił podwyższenie obiegu środków płatniczych oraz rozmiarów kredytów, a tem samem ożywienie życia gospodarczego. Angielskie koła finansowe nie oddają się oczywiście złudzeniu co do trudności, z jakimi połączone jest takie rozwiązanie problemu złota.

FRANCUSKA ZAGADKA ZŁOTA .

Berliński "LOKAL-ANZEIGER" z 26 b.m. w depeszy z ZURYCHU podaje, iż szwajcar-

skie sfery bankowe żywo zajmują się polityką BANKU FRANCJI, który w ostatnich czasach zwiększył swój zapas złota w sposób rzucający się w oczy. Naogół panuje przekonanie, iż chodzi tu o finansowe zbrojenie się wojenne. Na szczególną uwagę zasługują przeto pogłoski jakoby gubernator BANKU FRANCJI MOREAU bynajmniej do browolnie nie ustąpił. Przyczyną jego dymisji miało być żądanie rządu francuskiego, by BANK FRANCJI w swych wykazach nie zamieszczał prawdziwych cyfr o wzroście zapasu złota. Ponadto miano domagać się od gubernatora MOREAU, by BANK FRANCJI udzielił kredytów na cele zbrojenia, które to kredyty jednak nie miałyby podlegać kontroli parlamentu. Prawdziwość tych pogłosek nie daje się oczywiście łatwo stwierdzić.

KREDYTY AGRARNE DLA PAŃSTW WSCHODNIO - EUROPEJSKICH.

Berlińska "BOERSEN-ZEITUNG" z 25 b.m. trąbi na alarm z powodu nadchodzącej z GENEWY wiadomości, że BANK WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH zajmie się wkrótce finansowaniem eksportu agrarnego państw WSCHODNIO-i POZUDNIOWO-WSCHODNIO-EUROPEJSKICH. Dyrektor tej instytucji bazylejskiej p. QUESNAY w ostatnich tygodniach wszedł w bardzo ścisły kontakt z kierownikami BANKÓW BILETOWYCH oraz ze sferami rolniczymi tych państw. Zamierza on też na najbliższym posiedzeniu rady nadzorczej BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH w dniu 14 października r.b. przedstawić swój plan, dotyczący rozbudowy kredytów agrarnych, jak wogóle polityki kredytowej tej instytucji. Plan QUESNAYA ma na celu wzmocnienie stanowiska FRANCJI, jako źródła kredytu dla EUROPY WSCHODNIEJ.

Dziennik berliński przypomina, że NIEMCY w swoim czasie protestowały przeciwko zamianowaniu QUESNAYA dyrektorem BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH. Obecnie okazuje się, jak słuszny był ten protest. P. QUESNAY bowiem zamierza pieniędzmi BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH uprawiać politykę francuską, mającą na celu faworyzowanie PAŃSTW WSCHODNIO-EUROPEJSKICH.

 SPADEK STÓP PIENIĘŻNYCH W AMERYCE.

Berliński "BOERSEN-JOURIER" z 26 b.m. donosi z NOWEGO JORKU, iż na tamtejszym rynku pieniężnym zamiast sezonowego zeszywnienia ujawnia się dalszy spadek stóp pieniężnych. Za pieniądz dzienny "żebrze się" już formalnie o 1%, pomimo, że oficjalna stopa giełdowa wynosi 2%. Wprost sensacyjne jest obniżenie stopy od pieniądza terminowego, gdyż za trzymiesięczny termin żąda się już tylko 2 i 1/4%.

Wielką niespodzianką ubotygodnia był eksport złota do WŁOCH w wysokości 3 milionów dolarów, pomimo, że lir znajduje się poniżej ustawowego parytetu. WALL-STREET przypuszcza, iż chodzi tu o złecenie rządowe.

 SYTUACJA NA GIEŁDZIE NOWOJORSKIEJ.

"THE FINANCIAL NEWS" z 27-go września r.b. wskazuje, że w ciągu września nastąpiło bardzo dotkliwe załamanie się kursów na giełdzie nowojorskiej, jak to wynika z następującego obliczenia wskaźników kursowych 30 najwybitniejszych koncernów przemysłowych STANÓW ZJEDNOCZONYCH.

1 sierpnia r.b.	233.6
12 " "	217.1
19 " "	230.7
2 września "	240.4
10 " "	245.1
12 " "	241.7
13 " "	240.3
16 " "	237.2
18 " "	234.2
20 " "	229.9
24 " "	222.1
25 " "	217.5

W okresie tedy od 10 do 25 września kursy akcji spadły według tych obliczeń więcej niż o 11%. Wskaźnik kursowy z dnia 26 września ni został jeszcze obliczony, ale wiadomo, że będzie niższy od wskaźnika z 25. W depeszy z NOWEGO JORKU donosi "THE FINANCIAL NEWS", że tendencja na giełdzie nowojorskiej 26 była bardzo słaba, że wszystkie prawie akcje były notowane i kilka punktów niżej, niż dnia poprzedniego. Wobec znacznych redukcji w przemyśle samochodowym zwłaszcza straciły na kursie akcje samochodowych koncernów, m. in. GENERAL MOTORS, CHRYSLER CORPORATION i t.d. Obniżyły się również kursy akcji naftowych, kolejowych, metalurgicznych i t.d. Jakkolwiek niepokojący jest spadek kursów największych koncernów, jak U.S. STEEL CORPORATION AMERICAN TELEPHONE, RADIO-CORPORATION, ANACONDA COPPERN i in. to jednak największe straty wykazują akcje FORDA, GENERAL MOTORS i STUDEBAKER.

Zniżka kursów trwa mimo niezmiennej płynności rynku pieniężnego. Za pieniądź dziciany płacono w ciągu ostatniego tygodnia w NOWYM JORKU około 2%, a za pożyczki terminowe 2 do 2½%.

Ucieczka publiczności od akcji powoduje, iż zainteresowanie się walorami o stałym oprocentowaniu stale się wzmacnia. Jest to również naturalnym skutkiem niezmiernie niskiej stopy procentowej, co powoduje, iż skapitalizowana wartość obligacji jest obecnie bardzo wysoka. To też perjodyczne załamywanie się kursów papierów dywidendowych nie wpływa na poziom kursowy obligacji, który naogół jest bardzo wysoki. Zniżkowa tendencja panuje jednak na rynku obligacji niemieckich: co prawda w dniu 25 września 5½%-wa pożyczka reparacyjna RZESZY notowana w ciągu kilku dni poprzednich od 81 do 81.75, osiągnęła kurs 83, jednak już następnego dnia spadła do 82. Prasa amerykańska zwraca uwagę, iż pożyczka reparacyjna NIEMIEC osiągnęła notowania znacznie niższe od tak samo oprocentowanej /5½%-wej pożyczki ARGENTYNY/, której kurs wynosił 25 i 26 września 91.

Pożyczka reparacyjna NIEMIEC jest szczególnie niepopularna, na co wpływa niewątpliwie obecna sytuacja polityczna RZESZY. Znacznie wyższe kursa osiąga 7%-wa pożyczka, czyli t.zw. pożyczka DAWESA. Kursy tej pożyczki wynosiły od 23 do 26 od 102 do 104. Słaby jest również kurs pożyczek brazylijskich wskutek katastrofy waluty tego kraju. Brazylijska 6½%-wa pożyczka stabilizacyjna /z terminem amortyzacji 1957 r./ notowana była w dniu 25 września 73½.

Bardzo mocna tendencja panuje dla pożyczek francuskich: 7%-wa pożyczka francuska była notowana w dniu 25 września 120½, również wysoko notowane są pożyczki belgijskie, norweskie, szwedzkie i duńskie. Wszystkie walory słundynawskie należą do najwyżej notowanych na giełdzie nowojorskiej.

Z listów zastawnych za - granicznych notowane są obecnie węgierskie 7%-we listy zastawne /ostatni kurs 84 oraz 7½%-we listy /kurs /93/. Listy zastawne 6½%-we republiki chi - lijskiej notowane były 95½, a 6%-we - 87 /w dniu 25 września r.b. / .

KURS POŻYCZKI REPARACYJNEJ W LONDYNIE .

"TIMES" z 27 września r.b. wskazuje, że po chwilowej poprawie kursu pożyczki reparacyjnej RZESZY w LONDYNIE w dniu 26 -go, nastąpiło dotkliwe załamanie się kursu, tak że notowania znów osiągnęły poziom 79%. Przypominamy tu, iż kurs emisyjny 5½%-wej pożyczki repara - cyjnej wynosił /w czerwcu r.b./90% .

SYSTEM CZEKOWY, A PŁACE ROBOTNICZE W ANGLJI .

W artykule p.t. "THE CHEQUE SCHEME" "THE FINANCIAL NEWS" z 26 września r.b. omawia akcję banków angielskich, zmierzającą do rozszerzenia systemu obrotu czekowego na wy - płatę pensji robotników i urzędników w przedsię - biorstwach prywatnych W.BRYTANJI. Dziennik wspomniany nie uważa obecnego rozpowszechnienia tego sy - stemu za rewolucyjną inowację, gdyż wypłata pen - sji przy pomocy czeków była stosowana już od kil - ku lat. Zwłaszcza wielkie firmy chętnie stosowa - ły ten system; polegał on w szczególności na tym, że firma przesyłała bankowi, z którym w stałych pozo - stawała stosunkach, listę płac, a na tej liście

obok nazwiska każdego pracownika wskazany jest bank i numer rachunku bieżącego, gdzie ten pracownik lokuje swoje fundusze. Po otrzymaniu listy płać bank pracodawcy przekazuje swoim oddziałom względnie innym bankom sumy przypadające na każdego z pracowników firmy, która w sposób wyżej wspomniany ułatwia rozrachunki ze swoimi pracownikami.

Wciąż wydaje się bardzo sporne, w jakim stopniu ten system przekazywania płać zarobkowych będzie rozpowszechniony w przyszłości. Jest on niewątpliwym udogodnieniem, gdyż w ten sposób zredukowane są niepotrzebne formalności związane z podpisywaniem wielkiej ilości czeków / w ANGLJI każdy pracownik otrzymuje zwykle w terminie płatności pensji czek na przypadającą mu sumę /. Również w tych przedsiębiorstwach, gdzie pensje wypłacane są w gotówce, system przekazywania przy pomocy banku pozwala uniknąć znacznej pracy związanej z wypłatą, kwitowaniem i t.d. To też "THE FINANCIAL NEWS" sądzi, że system ten będzie przyjęty tytułem próby przynajmniej przez większe firmy, natomiast dla mniejszych firm zupełnie się nie nadaje. O rozpowszechnieniu systemu przekazowego zadecyduje również wysokość opłat stemplowych i in., związanych z obrotem czekowym.

SPRAWOZDANIE PROF. RISTA O SYTUACJI WALUTOWEJ W TURCJI .

"TIMES" z dnia 27 września r.b. zawiera streszczenie sprawozdania wybitnego ekonomisty francuskiego prof. RISTA, którego zaważ rząd turecki dla zbadania sytuacji walutowej w kraju i przygotowania planu stabilizacyjnego. Według sprawozdania złożonego rządowi prof. RIST okazuje się przeciwnikiem stabilizacji waluty tureckiej w obecnych warunkach. Dopóki nie nastąpi konsolidacja stosunków gospodarczych w TURCJI, stabilizacja wydaje się przedwczesna: aby skutecznie zrealizować plan stabilizacji należy ustalić te rezerwy finansowe i gospodarcze, którymi kraj dysponuje.

Trudności stabilizacji w TURCJI wynikają nietylko z jej upadku gospodarczego i dekapitalizacji: zasadniczą trudnością, oczywiście pozostająca w związku z wyczerpaniem gospodarczym kraju — jest niedorozwój handlu zagranicznego. Bardzo ograniczona zdolność wywozowa TURCJI jest zasadniczą trudnością stabilizacji waluty, gdyż należy się liczyć z tem, że handel wywozowy pozostanie w ciągu wielu lat najważniejszym, a może i jedynym źródłem walut zagranicznych, t.j. najważniejszą pozycją aktywną w bilansie płatniczym republiki tureckiej. Jednak wobec obecnego zaniku eksportu tureckiego niemożliwe jest prawie przewidzieć, w jakich rozmiarach rozwinie się on nawet w najbliższej przyszłości. Niewiadomą pozostaje więc najważniejsza pozycja bilansu płatniczego, a bez przybliżonej chociażby oceny tej pozycji, stabilizacja waluty byłaby nieobliczalnym eksperymentem.

Wobec tego prof. RIST proponuje prowizoryczne załatwienie sprawy walutowej. Prowizorium to ma trwać dwa lata i będzie wstępem do ostatecznego ustabilizowania waluty tureckiej. Prof. RIST wskazuje w dalszym ciągu na konieczność zmodernizowania istniejącego systemu podatkowego TURCJI, który pozostanie w zasadzie oparty na podatkach pośrednich i dochodach z monopolii. Konieczne jest również utworzenie banku biletowego niezależnego od wpływów rządowych.

Duże trudności przedstawia również spłata długów zagranicznych TURCJI. Coprawda bez wielkiego obciążenia płatników podatków, możliwe jest uzyskanie odpowiedniej kwoty na spłatę tych zobowiązań. Ale umieszczenie odpowiedniej pozycji w budżecie nie załatwia sprawy, bo pozostaje jeszcze nierozwiązane zagadnienie transferu/przekazania należności w obcej walucie. Wobec słabej aktywności tureckiego bilansu płatniczego przekazywanie dość znacznych sum zagranicę jest niezmiernie utrudnione i prawdopodobnie doprowadziłoby do niepożądanych wstrząsów na rynku walutowym. To też należałoby zredukować zobowiązania zagraniczne TURCJI i zwłaszcza ograniczyć spłaty w ciągu dwuletniego okresu t.zw. próbnego planu stabilizacyjnego /który został opracowany przez wspomnianego ekonomistę francuskiego/. Układ z wierzycielami zawarty przez TURCJĘ powinien się rozciągać zarówno na długi przedwojenne, jak i powojenne. "TIMES" wskazuje, że pod wieloma względami memoriał RISTA jest identyczny z zaleceniami dyrektora BANKU RZESZY MULLERA, który był również wzywany przez TURCJĘ w charakterze rzeczoznawcy finansowego. Jednak memoriał MULLERA złożony przed rokiem nie miał istotnego wpływu na politykę finansową TURCJI.

ZANIK WALUTY ROSYJSKIEJ .

"REVALER BOTE" z 25-go b.m.

w obszernym artykule pod powyższym nagłówkiem wywodzi co następuje:

Ukrywana dotychczas przez rząd sowiecki deprecjacja waluty wyszła obecnie już w jaskrawy sposób na jaw. Rubel, którego sanacji dokonano w 1924 r., stracił od tego czasu wewnątrz kraju około 75%, a zagranicą nawet 85% swej siły nabywczej. Ścisły kurs wogóle nie daje się stwierdzić, ponieważ w ruchu międzynarodowym wcale się rubla nie przyjmuje, zaś w kraju faktyczną jego wartość zaskłaniają różne zarządzenia, jak zakaz przywozu czerwońca z zagranicy, stałe ceny i obowiązkowe kursy dewiz. Wszystkie te zarządzenia mają na celu finansowo-techniczne odseparowanie waluty rosyjskiej i niezależnienie jej od międzynarodowych kursów dewiz.

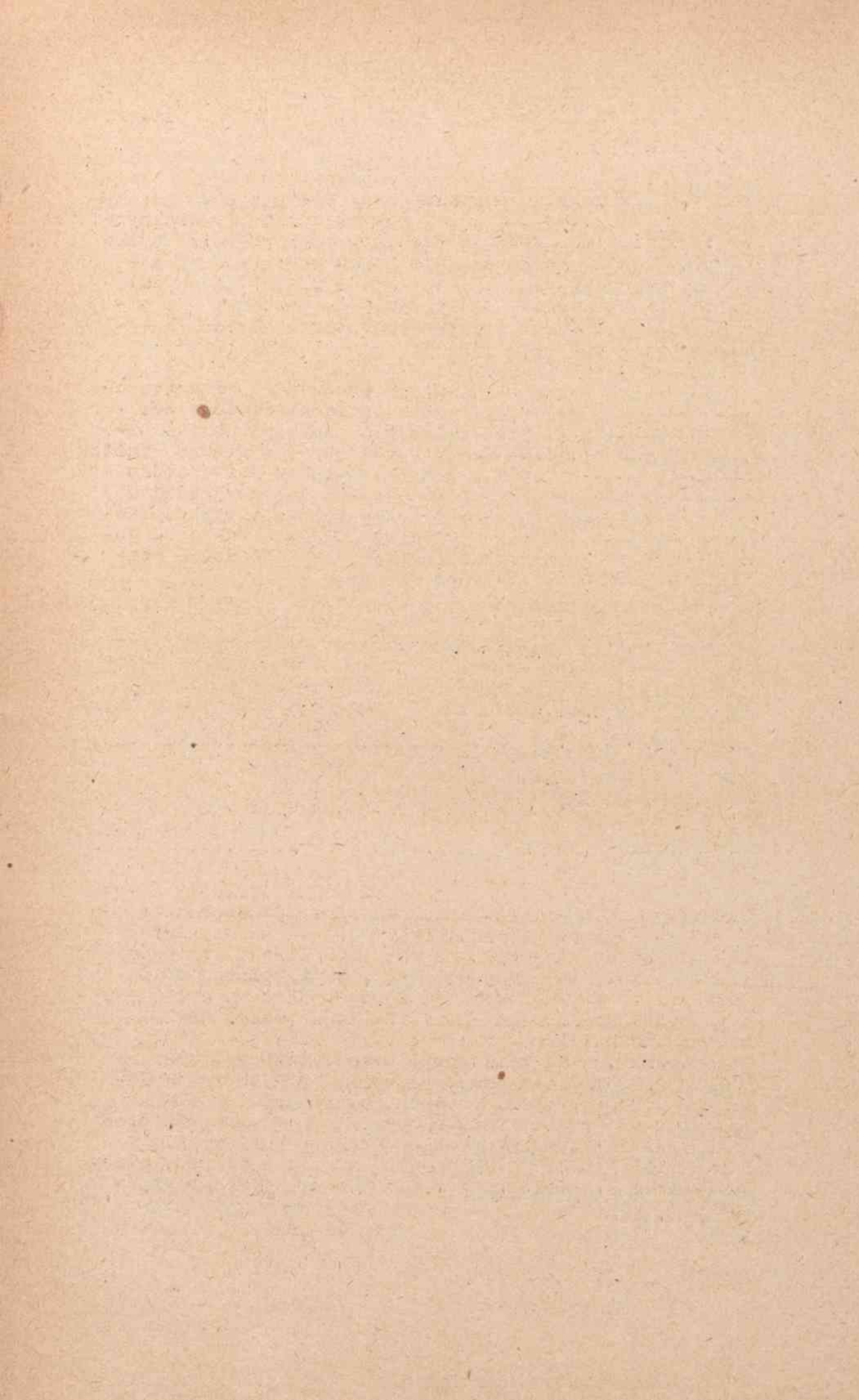
Mimo to w samej ROSJI istnieje wentyl, oznajmiający niebezpieczny spadek rubla. Wentylem tym jest "CZARNA GIEŁDA", gdyż o innym rynku prywatnym w ROSJI SOWIECKIEJ mowy niema. Na tej to giełdzie właśnie ujawnia się obecnie, że rubel traci swoją siłę nabywczą w coraz większej mierze. Staje się widoczne, że nastąpił już charakterystyczny dla zdeprecjonowanych walut moment, w którym pieniądź papierowy daleko poza usprawiedliwioną miarę uważany jest za mniejszą wartość. Rubel cierpi bezwątpienia z powodu stałego braku towarów w ROSJI, powoduującego, że podaż pieniądza jest zawsze większa od ilości towaru. Ponadto zaś utrzymuje się uporczywie pogłoska, że sam RZĄD SOWIECKI w ostatnich czasach uprawia silną inflację, wywołując pokryjomu czerwońcem i rzucając go na "czarnych giełdach" po jak najniższej cenie. Pewnem jest wreszcie, że MOSKWA ostatecznie zrozumiała, iż najważniejszą dziś problemem polityki finansowej SOWIETÓW jest podźwignięcie siły nabywczej rubla.

Już od dawna trzeźwo myślący komuniści t.j. ci, których KOMITET CENTRALNY uważa za oportunistów i opozycjonistów prawicowych, domagają się z a h a m o w a n i a spadku waluty przez podwyższenie cen i import brakujących towarów z zagranicy. Oczywiście, że tym sposobem deprecjacja waluty dałaby się powstrzymać, ale z drugiej strony ucierpiałyby interes MONOPOLU HANDLU ZAGRANICZNEGO. Ten zaś jest dla partji komunistycznej rzeczą o wiele ważniejszą, niż cała gospodarka finansowa. Dlatego też o podwyższeniu cen i imporcie towarów mowy być nie może. Rząd sowiecki zamierza dokonać sanacji rubla li tylko drogą wzmocnienia produkcji przy jednoczesnym zredukowaniu wydatków. Za najlepszy środek zaś uważa zrealizowanie swego programu przemysłowego.

Ten program jednak wymaga przede wszystkim obniżenia kosztów produkcji czyli płac robotniczych. Dopiero po tem rząd będzie starał się o sanację finansową drogą ostrzejszego ściągania zaległych podatków. Robotnikom zapowiedziano też już, że ich płace muszą być podporządkowane wymogom przemysłu. Ten zwrot w polityce sowieckiej jest niesłychanie charakterystyczny. Wszystkie koszty sanacji państwowej zwała się na masy robotnicze. Tak postępuje rząd, zarzucający wszystkim innym rządóm, iż zaniedbują interes klasy robotniczej.

SOWIETY PODWYŻSZĄ OBIEG PIENIĘŻNY.

Berliński "BOERSEN-KURIER" z 26 b.m. donosi z MOSKWY, że CENTRALNY KOMITET WYKONAWCZY obradował nad projektem ustawy, przewidującym zmianę dotychczasowej ustawy walutowej. Według tego projektu maksymalna granica emisji niepokrytych BILETÓW KASY PAŃSTWOWEJ, która dotychczas wyniosła 75%, znajdujących się w obiegu BILETÓW CZERWONCOWYCH, ma być podwyższona do 100%. Uzasadnia

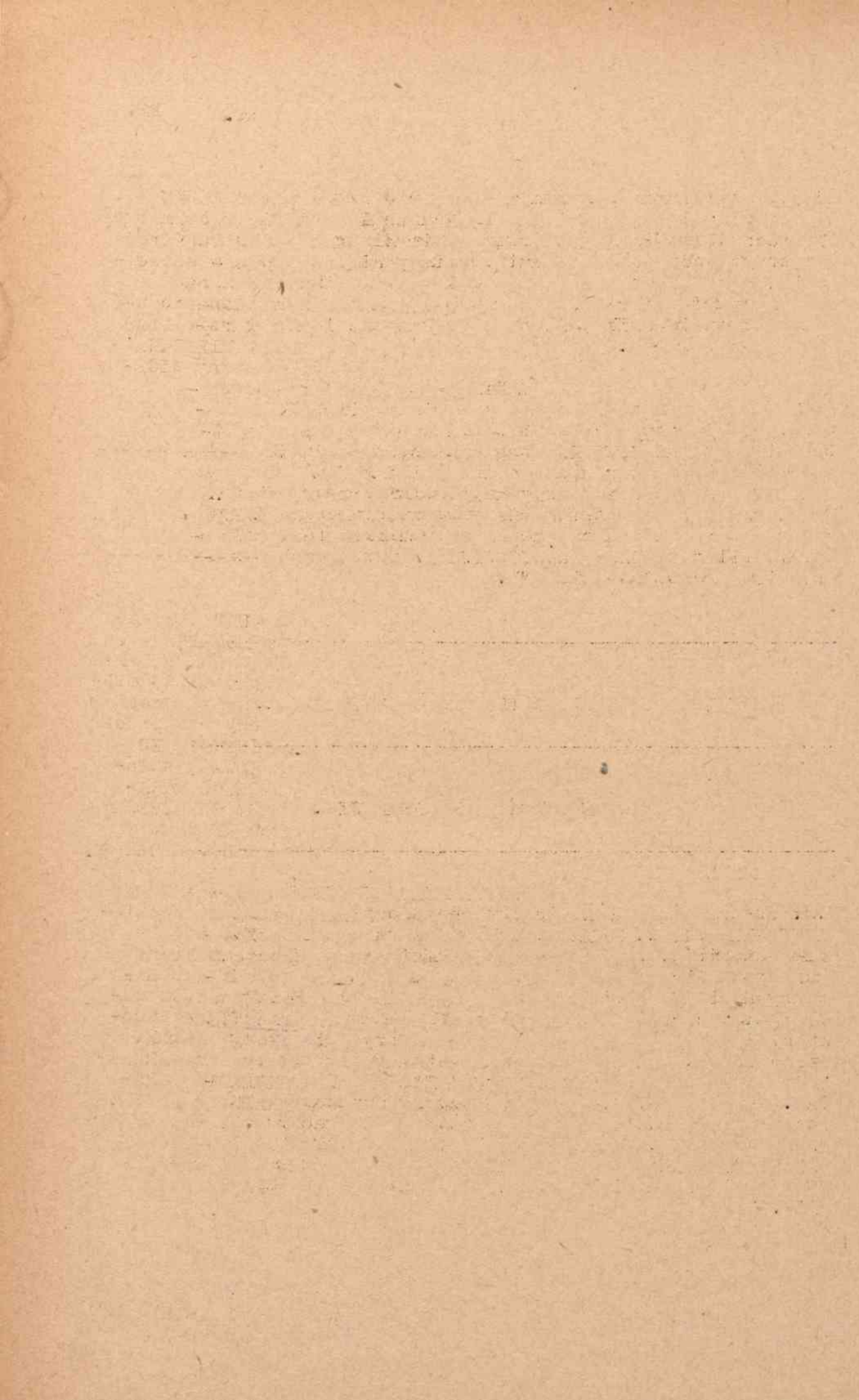
się zaś ten krok, rzekomym wzrostem zapotrzebowania małych znaków pieniężnych. W rzeczywistości jednak rząd sowiecki pragnie tylko stworzyć sobie możliwość emitowania pieniądza papierowego bez wiązania dalszych części swego szczerupłego zasobu złota i dewiz, jako pokrycia biletowego.

Takie ponowne przesunięcie stosunku między ilością emitowanych biletów czerwonych a biletami KASY PAŃSTWOWEJ oznaczałoby oczywiście dalsze znaczne pogorszenie i tak już bardzo napiętej sytuacji waluty rosyjskiej. Pokrycie bowiem biletów czerwonych, które pośrednio może być uważane także za pokrycie biletów KASY PAŃSTWOWEJ, tym sposobem stanie się mocno "zwodnione".

WIADOMOŚCI BANKOWE.

NOWY GUBERNATOR BANKU FRANCJI.

"BASLER NACHRICHTEN" z 26-go b.m. donoszą z PARYŻA, że dotychczasowy gubernator BANKU FRANCJI p. MOREAU, który już od dawna zamierzał ustąpić, wręczył onegdaj ministrowi finansów swoje podanie o dymisję. W kołach politycznych i finansowych uważano za jego następcę dotychczasowego ministra budżetowego MARTINA, który jednakowoż odmówił przyjęcia tego stanowiska. Rząd zamianował przeto gubernatorem BANKU FRANCJI dotychczasowego WICEGUBERNATORA MORETA. Jednocześnie zaś ustępujący gubernator MOREAU został zamianowany honorowym gubernatorem BANKU FRANCJI. MOREAU wstąpi do RADY NADZORCZEJ BANQUE DE PARIS ET DES PAYS BAS, a w przyszłym roku obejmie stanowisko prezesa tej instytucji.

N o w y gubernator BANKU FRANCJI p. MORET jest człowiekiem b a r d z o m ł o d y m , bo liczącym dopiero 40 lat. Całą karierę swoją odbył w ministerstwie finansów , gdzie w szcze - gólności współpracował z ministrem POINCARE nad s t a b i l i z a c j ą franka . Brał on ponadto udział w pracach konferencji, która zajmowała się PLA - NEM YOUNGA oraz w utworzeniu BANKU WYPEŁAT MIĘDZYNA - RODOWYCH . W 1928 r. MORET został zamianowany WICE - GUBERNATOREM BANKU FRANCJI .

NOWY INVESTMENT TRUST W SZWAJCARJI .

"BASLER NACHRICHTEN" z 26-go b.m. podają, że w BAZYLEI powstał nowy INVESTMENT TRUST p.n. "KONTYNTALNE TOWARZYSTWO DLA WALORÓW BANKOWYCH I PRZEMYSŁOWYCH" z kapitałem w wysokości 60 milionów fr. szwajcarskich . Celem tej instytucji jest . " u d z i a ł w przedsiębiorstwach bankowych i przemysłowych p r z e w a ż n i e na KONTYNNENCIE EU - ROPEJSKIM" . Utworzyła ją zaś GRUPA BANKOWA , składająca się z SZWAJCARSKIEGO ZWIĄZKU BANKOWEGO w BAZYLEI, AUSTR.CREDITANSTALT w WIEDNIU, FIRMY BANKOWEJ ROTSCCHILD w WIEDNIU oraz firm bankowych HELBERT WAGG & CO. Ltd. w LONDYNIE i WARBURG & CO. w HAMBURGU .

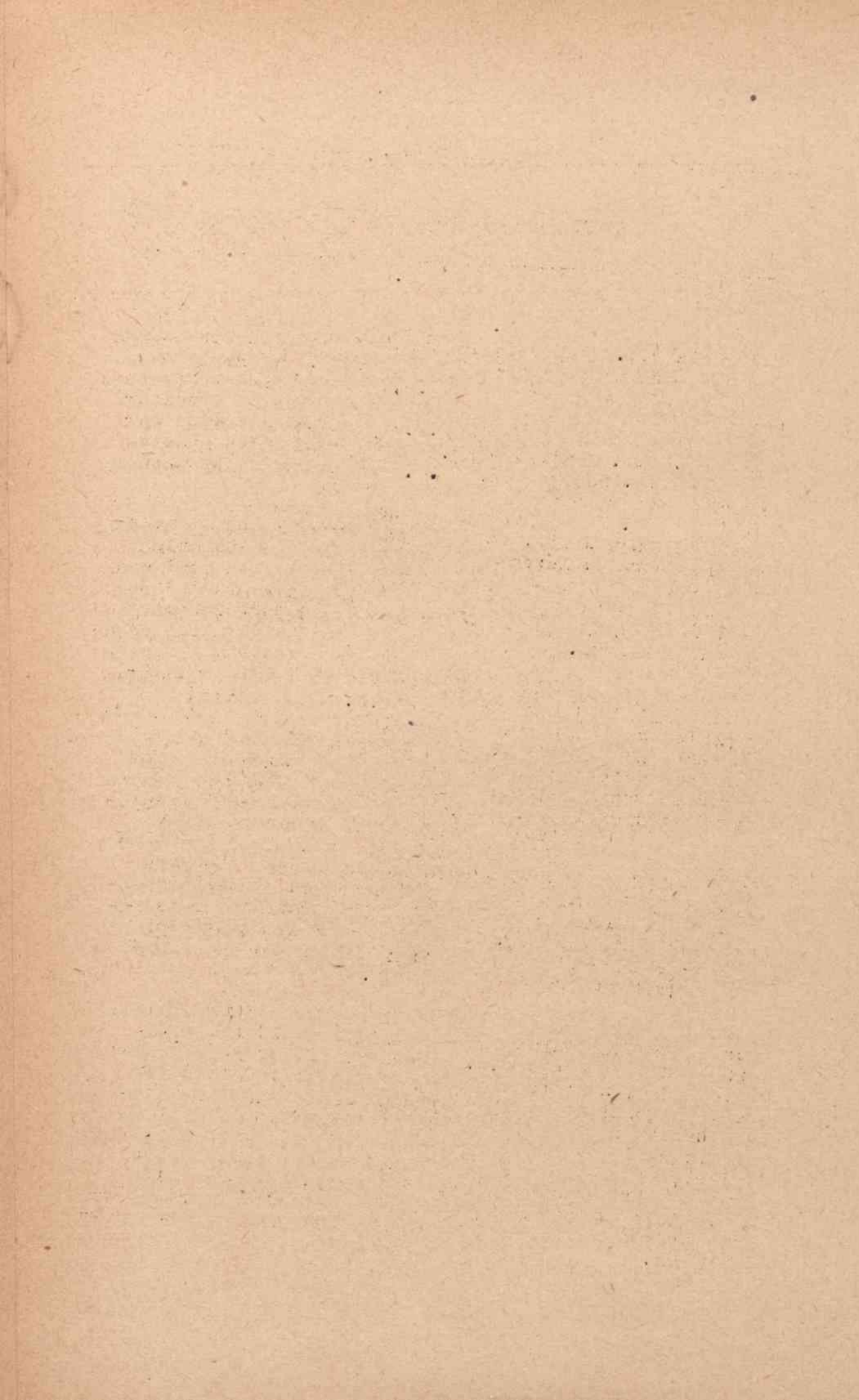
Kapitał akcyjny jest podzielony na 40 tysięcy w p e ł n i e w p ł a c o - n y c h a k c y j . po 500 franków szwajcarskich. Za niewpłacone jeszcze kwoty o d p o w i a d a - j ą posiadacze akcji . Wpłacony kapitał wynosi za - tem 40 milionów fr. Nowa instytucja przejmie prawdo - podobnie także c z ę ś ć portfeli akcji AUSTR. CREDITANSTALT. Prezesem rady nadzorczej wybrano ARMAN - DA DREYFUSA wiceprezesa SCHWEIZER BANKVEREIN w ZU - RICHU, zaś wiceprezesem LUDWIKA VON NEURATH z AUSTR. CREDITANSTALT .

 ILE WYNOŚI ODPIY W ZŁOTA I DEWIZ Z BANKU RZESZY?

"THE FINANCIAL NEWS" z 27-go września r.b. podnosi, iż strata złota i dewiz BANKU RZESZY została znacznie przeceniona. Według wykazu BANKU RZESZY z 15 września r.b. /ogłoszonego bezpo- średnio po wyborach do parlamentu RZESZY, które odbyły się dnia 14 września r.b. / zapas kruszcu wynosił 2. 618. 7 miliona mk. Wykaz ogłoszony w tydzień później t.j. 23 września r.b. wskazuje, że zapasy kruszcowe tego banku zmniejszyły się zaledwie o 35 milionów mk. W okresie od 15 do 23 września zmniejszenie zapasu dewiz, zaliczonych do pokrycia, wynosiło 97 milionów mk. Razem tedy redukcja pokrycia kruszcowo - dewizowego BANKU RZESZY, spowodowana odpływem walut zagranicznych z NIEMIEC, wskutek zwycięstwa hitlerowców, wynosiła w trzecim tygodniu września 131 milionów mk.

Obliczenie to według "FRANK-FURTER ZEITUNG" z 26 września r.b. jest nieścisłe, gdyż nie uwzględnia odpływu dewiz z innych kont w bilansach BANKU RZESZY. Otóż z konta "weksle i czeki" nastąpił dotkliwy odpływ dewiz, wynoszący w trzecim tygodniu września około 120 milionów mk. Ten odpływ nie jest ujawniony w bilansie z tego względu, że jednocześnie nastąpiło zwiększenie dyskonta weksli krajowych - spowodowane właśnie tem, iż klientela BANKU RZESZY zmuszona była zaopatrzyć się w obce waluty / i z tego powodu dyskontowała, względnie redyskontowała więcej weksli niż przed przesileniem na rynku kredytowym/. Dopływ weksli krajowych więcej niż skompensował odpływ trut i czeków zagranicznych (z konta weksli i czeków).

Jeżeli do tego doliczyć jeszcze sprzedaż walut w poniedziałek i wtorek t.j. 22 i 23 września r.b., która nie figuruje w wykazie z 23, a która wynosiła przeszło 100 milionów mk. /łącznie ze złotem sprzedanym w ciągu tych 2 dni/, to utrata złota i dewiz w okresie od 15 września do 23 włącznie wynosiła co najmniej 360 milionów mk. Obieg pieniężny pozostał w tym czasie niezmienny w porównaniu ze stanem z ub. miesiąca. Jednak w ciągu trzeciego tygodnia września nastąpiła redukcja obiegu banknotów BANKU RZESZY oraz RENTENBANKU o 233 miliony mk.

 ORGANIZACJA DEUTSCHE SIEDLUNGSBANK .

Na podstawie dekretu prezydenta RZESZY NIEMIECKIEJ utworzono nowy bank państwowy p.n. "DEUTSCHE SIEDLUNGSBANK". Kapitał zakładowy tego banku będzie wynosił 50 milionów mk. i również 50 milionów mk. będą wynosiły rezerwy. Połowę kapitału dostarczy rząd RZESZY, a połowę rząd państwa pruskiego. Bank rozpocznie swoje czynności w dniu 1 października r.b.

Zadaniem banku będzie finansowanie osadnictwa we wschodnich prowincjach RZESZY, a zwłaszcza we WSCHODNICH PRUSACH: na ten cel wydawano od 1926 r. rocznie 250 milionów mk., zaś w ciągu pierwszych 8 miesięcy r.b. wydano przeszło 202 miliony mk. To obliczenie obejmuje wyłącznie wydatki rządu RZESZY NIEMIECKIEJ i nie uwzględnia znacznych wydatków na ten cel, preliminowanych w budżecie państwa pruskiego w ciągu ostatnich lat 5.

Nowy bank przejmie odnośne funkcje wydziałów RENTEMBANK - KREDITANSTALT oraz PRUSKIEGO BANKU PAŃSTWOWEGO /SEEHLANDLUNG/ t.j. tych instytucyj kredytowych, do których kompetencji należało finansowanie osadnictwa.

Rząd RZESZY oraz rząd pruski gwarantują wszelkie zobowiązania DEUTSCHE SIEDLUNGSBANK, co oczywiście znacznie wzmoże zdolność kredytową nowej instytucji. DEUTSCHE SIEDLUNGSBANK nie jest jednak upoważniony do emisji własnych obligacyj. /THE FINANCIAL NEWS" z 26 września oraz "BERLINER TAGEBLATT" z 25 września r.b. / .
